

[Indenrigsministeren.]

i udvalget også drøfte dette problem, for er det mon rigtigt alene at tage de frivillige vaccinationer ud af sammenhængen? Jeg tænker f. eks. på et tilfælde som det, der blev nævnt af hr. Thestrup, hvor der indtræder dødsfald som følge af en narkosemaskines svigten. Men jeg gentager: det bliver uhyre vanskeligt at formulere eksakte lovregrer på dette område.

En ting til, som jeg var inde på før, vil jeg gerne gentage, nemlig problemet om det sociale sigte: er det rigtigt at tage disse tilfælde ud til særbehandling og til en særlig gunstig behandling, når vi i øvrigt henholder os til lovgivningens almindelige regler, hvor det drejer sig om folk, der rammes af en alvorlig sygdom eller f. eks. af et trafikuheld? Jeg vil dog mene, at man skal tage dette med ind i sine overvejelser af, hvor langt man bør gå.

Jeg vil gerne sige til fru Else-Merete Ross, at når vi har opgørelsen over erstatningskravet — og så vidt jeg er orienteret, drejer det sig om disse 5 tilfælde, hvor man har en fælles sagfører til at tage sig af det — går vi selvfølgelig til finansudvalget for at få bevilget de nødvendige midler. Men jeg forstår meget vel det synspunkt, at de pågældende bør have en ret. Jeg gentager blot, at det er næsten umuligt at formulere lovbestemmelser; og at pålægge ministeren at udarbejde et lovforslag mener jeg simpelt hen ikke, man kan. Jeg synes, man kan pålægge indenrigsministeren at nedsætte et udvalg af sagkyndige, læger, erstatningskyndige og jurister, som kan se på hele problemet og nå frem til, om det overhovedet er muligt at formulere lovbestemmelser, der kan praktiseres — længere kan vi ikke gå. Vi er nemlig alle enige om, at de mennesker, der rammes af lammelser, om hvilke man må sige, at det er overvejende sandsynligt, at de skyldes vaccinationen, skal have en erstatning, også en rigelig erstatning.

**Ordføreren for forslagsstillerne (P. E. Eriksen):** Jeg er i en lykkelig situation, at jeg over for samtlige partier kan sige tak for den principielle tilslutning, man har givet til de tanker, som er fremført i forslaget til folketingsbeslutning. Når hr. Axel

Ivan Pedersen sagde, at man fra socialdemokratiets side er enig i målsætningen, og når hr. Skråppenborg-Nielsen sagde, at man ønsker et fornuftigt resultat, så tror jeg også, at der vil være muligheder derfor. Jeg tror da også, at indenrigsministeren med det tilsagn, han har givet om arbejdet i udvalget, vil være med til at finde en løsning på de problemer, der er. De enkelte mennesker, som rammes, skal sikres, de skal have tryghed; man skal altså sætte ind mod både de fysiske og psykiske virkninger, de kan komme ud for. Det, der er baggrunden for forslagsstillerne, er, at det drejer sig om at finde en løsning, der sikrer disse mennesker og åbner mulighed for, at man ved store og omfattende vaccinationer kan føle, at selv om de kan indebære en mindre risiko, er der regler, der dækker, hvis der skulle ske noget.

Jeg takker altså for den tilslutning, der er givet, og håber så, at vi kan finde et resultat igennem udvalgsarbejdet.

**Else-Merete Ross:** Jeg vil også gerne takke for den indstilling, ministeren har haft til dette lovforslag; men der var et par enkelte bemærkninger i ministerens tale, jeg gerne vil spørge om. Det blev sagt, at der var foretaget indgående undersøgelser og straks derefter givet udtryk for, at man ville give erstatning. Over for hvem har man ladet dette komme til udtryk? Så vidt jeg har forstået, har de pågældende først den 23. december fået meddelelse om, at de ville få erstatning. Betyder det, at undersøgelserne har været fra marts-april måned og helt til december? (*Indenrigsministeren* [Hans Hækkerup]: Ja!). Og at de så straks derefter har fået meddelelsen? Man må jo sige, at det for mange af dem virker meget mærkværdigt, at de ligger på sygehus, hvor sygehushets overlæge erklærer, at de har polio, når sundhedsstyrelsen så efter evige skrivelser mellem sygehushets overlæge og sundhedsstyrelsen hitter ud af, at de ikke har polio. De arme patienter, der ligger dér og skal udsættes for hele denne procedure frem og tilbage, er jo i en frygtelig situation, fordi de altså stadig ikke ved, om de har den ene eller den anden sygdom; lammede er de i alle tilfælde umiddelbart efter deres vaccination. Derfor burde man,